

عنوان مقاله:

بررسی آزمایشگاهی تأثیر عمک پایاب و زاویه پرتاب جام بر ابعاد حفره آبشستگی در پاییندست سازه آرام کننده جامی مستغرق دندانهدار

محل انتشار:

نهمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فریبا اشتیاق حسن نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های آبی

داود فرسادی زاده - اعضا هیئت علمی دانشگاه تبریز

علی حسین زاده دلیر

اکرم عباسپور

خلاصه مقاله:

آرام کننده ها یجای مستغرق دنداندار یکی از انواع سازه های مستهلک کننده انرژی هستند این سازه ها درانتهای سرریز ها و تخلیه کننده ها به عنوان سازه حفاظتی از تخریب سازه اصلی محافظت کرده و میزان فرسایش و آبشستگی درپایین دست را به حداقل می رسانند دراین مقاله نتایج تحقیق آزمایشگاهی پدیده آبشستگی درپایین دست سازه آرام کننده جامی مستغرق دنداندار توسط 3 مدل فیزیکی با زوایای لبه جام پرتاب 45 و 50 و 55 درجه درشرایط هیدرولیکی مختلف ارایه شده است جت آب به صورت مستغرق از روی جام با ارتفاع 35 سانتی متر برروی بستر مایه اس به 50d برابر با 3 میلی متر با عمق پایاب 13/5 و 15 و 16/5 و 18 سانتیمتر به مدت 120 دقیقه تخلیه گردید نتایج بدست آمده نشان داد که با افزایش زاویه پرتاب و با کاهش عمق پایاب حداکثر عمق حفره آبشستگی افزایش می یابد و گسترش طولی حفره آبشستگی افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

آبشستگی، آرام کننده جامی مستغرق دنداندار، مستهلک کننده انرژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/165185>

